

Kammarrätten

Rättsfall

Avdrag för advokatkostnad

En kamrer H yrkade vid beräkning av inkomst av tjänst i sin deklaration 1966 avdrag för rättegångskostnader med 2.622 kr. Beloppet avsåg advokatarvoden, som H erlagt i samband med tvist med sin förutvarande arbetsgivare ang. rätt till tantiem.

TN medgav avdraget.

TI anförde hos PN. Advokatkostnaderna hade föranletts av att H fört en process mot sin tidigare arbetsgivare om rätt till tantiem. H hade inte tilldömts någon del av den ersättning, han ansett sig berättigad till. Då vid sådant förhållande advokatkostnaderna inte kunde anses utgöra en utgift för någon intäkts förvärvande, förelåg inte avdragsrätt. TI yrkade därför att avdraget skulle vägras.

PN lämnade TI:s yrkande utan bifall samt anförde. Vid det förhållandet att H under föregående beskattningsår haft inkomst av tantiem och med beaktande av vad han i målet uppgivit ang. bristande uppsägning i vad angår anställningsförhållandet avseende tantieminkomst samt då H — om han vunnit processen — haft att erlagga skatt för tilldömt tantiem med rätt till avdrag för advokatkostnaderna, finner PN desamma skäligen vara att hänföra till H:s skattemässigt avdragsgilla kostnader, avseende bibehållande av förvärvskällan tjänst till den del fråga är om tantieminkomst.

Hos KR fullföljde TI sin talan.

KR yttrade. Enär rättegången haft till

syfte att tillföra H ytterligare intäkter i hans tidigare tjänst samt ifrågasättande kostnader med hänsyn härtill och till omständigheterna i övr får anses utgöra för honom avdragsgill omkostnad, lämnar KR besvären utan bifall. (KR:s utslag den 10/5 1968).

En ledamot ansåg att besvären bort bifallas då beloppet 2.622 kr inte kunde anses ha utgjort omkostnader för förvärvande av H:s intäkter.

Jfr RÅ 1938 ref. 34, avdrag medgivet för rättegångskostnader i lönetvist och RÅ 1945 F: 743, avdrag inte medgivet för rättegångskostnader i process om återfående av tjänst, som den skatteskyldige tidigare fått lämna. Se även KR:s utslag 10/1 1964, Skattenytt 1964 s. 546.

Avsättning till lagerregleringskonto

A/B X yrkade i sin deklaration 1966 vid beräkning av nettointäkt av rörelse (försäljning av textilvaror) avdrag för avsättning till lagerregleringskonto med 151.381 kr.

TN vägrade avdraget, enär X enligt uppgift inte innehade något varulager vid beskattningsårets utgång och inte heller avsåg att framdeles hålla eget lager.

Hos PN yrkade X att erhålla avdrag för avsättningen och yttrade. X hade under beskattningsåret sålt hela sitt varulager, till övervägande del till kunder. Nyinköp av varor och lagerhållning hade ombesörjts av A/B Y. Aktierna i omförmälda båda bol. innehades, bortsett från

en mindre post, av samme person. En dyl. av rationaliseringsskäl företagen omorganisation borde inte medföra, att X inte ägde rätt till avdraget. Det förutsattes inte för tillämpning av ifrågasvarande avdragsregel, att något lager innehades vid beskattningsårets utgång.

PN yttrade. Enligt grunderna för åberopade anv. till 41 § KL hade uppenbarligen förutsatts, att däri angivna regler för nedskrivning av varulager och avsättning till varuregleringskontot skulle tillämpas allenast betr. företag, som genom en under året verkställd lagerutförsäljning fått en så betydande tillfällig lagerminskning, att en under årens lopp skapad dold reserv därigenom måst framtagas till beskattning. Genom förenämnda bestämmelser hade avsetts att bereda sådana företag möjlighet att balansera över en dold reserv till ett följande år, då ersättningsanskaffning i lagret gjordes. Enär i målet fick anses ostridigt, att X vid räkenskapsårets utgång inte redovisade något lager och ej heller skulle komma att hålla något lager, fann PN enligt vad sålunda anförts förutsättningar för avsättning till varuregleringskontot inte föreliggande.

Hos KR fullföljde X sin talan.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 10/5 1968.)

Ett mål med i huvudsak samma fråga var föremål för KR:s prövning i utslag 20/12 1967. Även i detta mål vägrades avdrag för avsättningen av TN, MKPN och KR. Hos MKPN anförde därvid AO följande. Möjligheten att avsätta till lagerregleringskonto hade tillskapats för företaget, som under ett år utförsålde sitt varulager utan att ha möjlighet att före bokslutsdagen kunna återanskaffa det-

samma. De faktiska omständigheterna i förevarande fall var att bol A till ett systerbol B, vilket fortsättningsvis skulle bedriva A:s rörelse, försålt hela sitt varulager. Genom avsättningen till lagerregleringskonto hade A behållit en del av sin dolda reserv i det försålda varulagret samtidigt som B kunnat utnyttja samma varulager för bibehållande av sin dolda reserv. Transaktioner av detta slag kunde uppenbarligen inte godtagas vid taxeringen.

Jfr även prop. 1955: 100 s. 250.

Avdrag för facklitteratur

Läroverksadjunkten F tillgodoförde sig i sin deklaration 1964 vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag för kostnad för Ny illustrerad Svensk litteraturhistoria med 353 kr.

TN ansåg att verket kunde jämföras med samlingsverk och vägrade avdraget. Om verket kunde anses nödvändigt för undervisningen måste det förutsättas att verket fanns tillgängligt i läroverksbiblioteket.

Även PN vägrade avdraget men KR medgav avdrag med hela det yrkade beloppet. (KR:s utslag den 22/2 1968).

Jfr. RR 6/2 1963 (Skattenytt 1963 s. 237), docent som i sin dekl. uppgav inkomst p. g. a. tjänstgöring som amanuens vid institut för kärnkemi medgavs avdrag för inköpt litteratur angående teoretisk och praktisk fysik, RR 18/8 1964 (Skattenytt 1965 s. 89) översättare vägrades avdrag för Svensk Uppslagsbok, RR 1/9 1964 (Skattenytt 1965 s. 89) lantbrukare med inkomst endast av tjänst erhöll avdrag för inköp av Nya Lantmännens Bok, RR 18/4 1967 (Skattenytt 1967 s. 482) kristendomslärare medgavs avdrag för inköp av del I av Svensk Biblisk Uppslags-

bok — Angående läroverkslärares avdrag för kostnader för facklitteratur se även KR:s utslag 8/5 1963 (Skattenytt 1963 s. 376.)

Befrielse från restavgift

Ett A/B erlade inte i rätt tid under upp-bördstermin i nov. 1966 till betalning förfallande A-skatter å 24.592 kr.

Sedan bol. ålagts inbetala 984 kr i restavgift, ansökte bol. hos LS om befrielse från denna avgift. Därvid framhölls att förseningen med erläggande av skattebeloppet berott på att vid postandet av förteckning jämte skatteanvisningar även postgirots gireringskort lagts i samma kuvert och inte sänts i postgirokuvert. Detta misstag var en följd av att skattemeddelningen på grund av sjukdomsfall verkställdes av oerfaren personal hos bol.

LS biföll bol:s ansökan i så motto att restavgiften nedsattes till 246 kr, motsvarande en procent av det för sent erlagda skattebeloppet.

Hos KR yrkade bol. hel befrielse från restavgiften.

KR befriade bol — med avseende å i målet förekomna omständigheter — från skyldighet att erlägga restavgiften. (KR:s utslag den 19/12 1967).

Lärares arbetsrum

M — lärare vid ett läroverk och tillika redaktör för en tidskrift — tillgodoförde sig i sin deklaration 1966 vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag för kostnader för arbetsrum i bostaden med 300 kr, motsvarande 50 kr för månad under sex månader. Bostaden, som utgjordes av en fyrrumslägenhet, beboddes av M med maka och fyra barn.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade M att erhålla avdraget.

PN yttrade. Då PN inte finner visat, att den för arbetsrum i bostaden beräknade hyreskostnaden varit för intäkternas förvärvande nödvändig omkostnad, lämnas besvären utan bifall.

Hos KR fullföljde M sin talan.

KR yttrade. Väl är utrett, att M för sin verksamhet som lärare och redaktör behövt ostört arbetsrum och att sådant icke tillhandahållits honom av arbetsgivarna. Det får emellertid antagas, att det rum, som betecknats som arbetsrum, varit till avsevärd nytta även som bostadsrum. På grund härav lämnar KR besvären utan bifall. (KR:s utslag den 10/5 1968.)